

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-R77.3

Datum: 4. februar 2010.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM II

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Kevin Parker
sudija Burton Hall

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 4. februara 2010.

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNO

**JAVNA REDIGOVANA VERZIJA DRUGE ODLUKE PO ZAHTEVU
TUŽILAŠTVA NA OSNOVU PRAVILA 77 U VEZI S DALJIM KRŠENJIMA
ZAŠTITNIH MERA (TRI KNJIGE) DONETE 3. FEBRUARA 2010. GODINE**

Tužilaštvo:

g. Norman Farrell
g. Mathias Marcussen

Respondent:

g. Vojislav Šešelj

Prevod

1. Kontekst

1. Dana 17. decembra 2009. godine, Žalbeno veće Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Žalbeno veće) donelo je “Odluku po žalbi tužilaštva na odluku Pretresnog veća od 21. avgusta 2009” (dalje u tekstu: Odluka po žalbi) u kojoj je zaključilo da

kad je reč o 11 svedoka, dokazi koji su predloženi Pretresnom veću *prima facie* pokazuju da je Šešelj svesno obelodanio informacije o njihovom identitetu, čime je prekršio naloge Pretresnog veća u predmetu *Šešelj*. Prema tome, nijedan razuman presuditelj o činjenicama ne bi zaključio da nema dovoljnih osnova da se protiv Šešelja pokrene postupak na osnovu pravila 77(D) Pravidnika zbog toga što je obelodanio pomenute informacije.¹

2. Žalbeno veće je stoga usvojilo žalbu tužilaštva i naložilo “Pretresnom veću da protiv Šešelja pokrene postupak za nepoštovanje Suda na osnovu pravila 77(D)(ii) Pravidnika [o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravidnik)] tako što će izdati nalog umesto optužnice za krivično gonjenje jer je obelodanio informacije na osnovu kojih se može identifikovati 11 zaštićenih svedoka, čime je prekršio naloge Pretresnog veća u predmetu *Šešelj*”.² Radi lakšeg snalaženja, Pretresno veće će dole u tekstu izneti rezimirani istorijat postupka do donošenja Odluke po žalbi.

(a) Zahtev od 26. januara

3. Dana 26. januara 2009. godine tužilaštvo je podnelo poverljivi i *ex parte* “Zahtev tužilaštva na osnovu pravila 77 u vezi s daljim kršenjima zaštitnih mera” (dalje u tekstu: Zahtev od 26. januara), u kojem je, uopšteno govoreći, tvrdilo da je Vojislav Šešelj svesno prekršio naloge Pretresnog veća koje postupa u predmetu *Tužilac protiv Vojislava Šešelja* (dalje u tekstu: Pretresno veće u predmetu *Šešelj*, odnosno, predmet *Šešelj*) tako što je obelodanio osam poverljivih podnesaka u tri knjige čiji je navodni autor (dalje u tekstu, zajedno, Tri knjige) [REDIGOVANO].³ Kad je reč o Trećoj knjizi, tužilaštvo je dalje navelo da je Šešelj svesno prekršio odluke Pretresnog veća u predmetu *Šešelj* tako što je objavio izjave 13 zaštićenih svedoka, uključujući informacije na osnovu kojih se

¹ Odluka po žalbi, par. 27.

² *Id.*, par. 28. V. takođe poverljivi i *ex parte* Nalog kojim se imenuju sudije u predmetu pred pretresnim većem i zamenjuje sudija, koji je predsednik Međunarodnog suda izdao 18. decembra 2009. godine, str. 3, i naložio da će u sastavu Veća u ovom predmetu postupati sudije O-Gon Kwon, Kevin Parker i Burton Hall.

³ Zahtev od 26. januara, par. 1-2.

Prevod

može ustanoviti njihov identitet.⁴ Po mišljenju tužilaštva, te okolnosti predstavljaju *prima facie* osnov za postupak zbog nepoštovanja Suda od strane Šešelja i opravdavaju hitno izdavanje naloga umesto optužnice na osnovu pravila 77(D)(ii) Pravilnika.⁵

4. U Zahtevu od 26. januara tužilaštvo je tvrdilo da je Šešelj znao da u Tri knjige obelodanjuje poverljive informacije, pošto je putem nekoliko zapisnika o prijemu dokumenata koji mu je uputio Sekretarijat bio obavešten o poverljivom statusu podnesaka koje je objavio u tim knjigama. Što se tiče, konkretno, navoda vezanih za Treću knjigu tvrdi se i da je Šešelj bio prisutan u sudnici kad su određene zaštitne mere za 13 svedoka čiji je identitet navodno obelodanjen u toj knjizi.⁶ Uz to, tužilaštvo je tvrdilo da je Šešelj odgovoran za sadržaj Tri knjige, pošto je on njihov autor.⁷ Stoga se traži da se protiv Šešelja izda nalog umesto optužnice na osnovu pravila 77(D)(ii) Pravilnika, jer je svesno obelodanio poverljive informacije, čime je prekršio nalog veća.⁸

5. Tužilaštvo je dodalo da to što je Šešelj u Tri knjige objavio poverljive informacije stvorilo “neprijateljsku atmosferu koja ukazuje na nameru da se utiče na svedoke”.⁹ Tužilaštvo je tvrdilo da to predstavlja dovoljan osnov za izdavanje naloga na osnovu pravila 77(C)(ii) Pravilnika za pokretanje istrage kako bi se utvrdilo da li su Šešelj i njegovi saradnici postupali sa zahtevanom namerom da utiču na svedoke.¹⁰

6. Tužilaštvo dalje tvrdi da su pri objavljivanju Tri knjige Šešelju pomagali “svi članovi tima odbrane koje je prihvatio sekretar”, kao i druga lica.¹¹ Tužilaštvo je stoga tvrdilo da te okolnosti treba ispitati na osnovu pravila 77(C)(ii), kako bi se utvrdilo da li postoje dovoljni osnovi da se protiv lica koja su pomagala Šešelju da objavi Tri knjige

⁴ *Id.*, par. 21-22.

⁵ *Id.*, par. 4.

⁶ *Id.*, par. 2-3, 10, 13.

⁷ *Id.*, par. 3, 13, gde se upućuje na [REDIGOVANO]. V. takode Zahtev od 26. januara, par. 29.

⁸ *Id.*, par. 4, 35.

⁹ *Id.*, par. 31.

¹⁰ *Id.*, par. 34.

¹¹ *Id.*, par. 5; v. takode *id.*, par. 17, 19, 24-25.

Prevod

pokrene postupak za nepoštovanje Suda,¹² kao i da relevantna lica treba udaljiti iz ovog predmeta.¹³

7. Naposljetku, tužilaštvo je tražilo da Veće naloži Šešelju da preduzme korake da spreči dalje objavljivanje Tri knjige.¹⁴

(b) Odluka Pretresnog veća

8. Dana 21. avgusta 2009. godine, Pretresno veće je donelo poverljivu i *ex parte* "Odluku po zahtevu tužilaštva na osnovu pravila 77 u vezi s daljim kršenjima zaštitnih mera (Tri knjige)" (dalje u tekstu: Odluka Pretresnog veća), u kojoj je zaključilo sledeće:

- i) Nema dovoljnih osnova da se protiv Šešelja izda nalog umesto optužnice zbog toga što je u Prvoj knjizi objavio Podnesak [REDIGOVANO];¹⁵
- ii) Mada su objavljivanjem Podnesaka [REDIGOVANO] u Drugoj knjizi obelodanjene informacije i time svesno prekršen nalog veća, što stoga predstavlja nepoštovanje Suda prema pravilu 77(A)(ii), Veće se nije uverilo da je, u okolnostima datog predmeta, to obelodanjivanje dostiglo takav stepen ozbiljnosti da bi ono moralo da primeni svoje diskreciono ovlašćenje prema pravilu 77(D) i protiv Šešelja pokrene postupak zbog toga što je objavio te podneske u Drugoj knjizi;¹⁶
- iii) Mada ima dovoljno osnova za uverenje da je objavljivanje izjava iz Podneska [REDIGOVANO] u Trećoj knjizi dovelo do obelodanjivanja poverljivih informacija, čime je svesno prekršen nalog veća, što stoga može da predstavlja nepoštovanje Suda prema pravilu 77(A)(ii), Veće se nije uverilo da je, u okolnostima datog predmeta, to obelodanjivanje dostiglo takav stepen ozbiljnosti da bi ono moralo da primeni svoje diskreciono ovlašćenje na

¹² *Id.*, par. 5-7.

¹³ *Id.*, par. 36.

¹⁴ *Id.*, par. 37.

¹⁵ Odluka Pretresnog veća, par. 15.

¹⁶ *Id.*, par. 22.

Prevod

osnovu pravila 77(D) i protiv Šešelja pokrene postupak jer je u Trećoj knjizi objavio delove Podneska [REDIGOVANO] u vidu izjava koje on sadrži;¹⁷

- iv) Mada je imalo razloga da veruje da je, u vreme objavljivanja Treće knjige, Šešelj znao da su od 13 lica koje pominje u knjizi, njih devet zaštićeni svedoci tužilaštva kojima su odobrene zaštitne mere,¹⁸ Veće nije imalo dovoljno osnova za uverenje da to što su u Trećoj knjizi obelodanjene informacije o identitetu zaštićenih svedoka tužilaštva ili koje bi mogle dovesti do toga da oni budu identifikovani kao takvi, čime su prekršeni nalozi Veća u predmetu *Šešelj*, predstavlja nepoštovanje Suda od strane Šešelja. U stvari, Pretresno veće je zaključilo da se u Trećoj knjizi ta lica pominju samo kao “svedoci odbrane”, a ne kao svedoci tužilaštva, i da ona se u njoj nigde ne pominju pseudonimi koji su im dodeljeni;¹⁹
- v) Pretresno veće je dalje bilo mišljenja da isto obrazloženje važi za “prihvaćene saradnike” optuženog, pa je stoga odbacilo taj aspekt Zahteva od 26. januara;²⁰ i
- vi) U svetlu svojih prethodnih zaključaka, Pretresno je bilo mišljenja da su ostali zahtevi tužilaštva iz Zahteva od 26. januara bespredmetni.²¹

(c) Žalba tužilaštva

9. “Najava žalbe tužilaštva” na osnovu pravila 77(J) Pravilnika podneta je 7. septembra 2009. godine kao poverljiva i *ex parte*. Dana 22. septembra 2009. godine, tužilaštvo je, takođe kao poverljiv i *ex parte*, podnelo “Žalbeni podnesak tužilaštva”, nakon kojeg je sutradan usledio “*Corrigendum* Žalbenog podneska tužilaštva” (dalje u tekstu, zajedno: Žalba tužilaštva).

¹⁷ *Id.*, par. 28.

¹⁸ *Id.*, par. 30.

¹⁹ *Id.*, par. 31.

²⁰ *Id.*, par. 34.

²¹ *Id.*, par. 33-36.

Prevod

10. Tužilaštvo nije uložilo žalbu na zaključke Pretresnog veća u vezi s tim što je u Tri knjige obelodanjeno [REDIGOVANO] podnesaka i s tim što su u objavljivanju tih knjiga učestvovali Šešeljevi “prihvaćeni saradnici” i druga lica.²² Tužilaštvo je u Žalbi tužilaštva povuklo svoju tvrdnju da je Šešelj prekršio naloge o zaštitnim merama kad je reč o svedoku [REDGOVANO] i objasnilo da ne tvrdi da je Šešelj prekršio naloge o zaštitnim merama u vezi sa svedokom [REDIGOVANO].²³ Prema tome, Žalba tužilaštva se svela na tvrdnju da je Šešelj prekršio naloge o zaštitnim merama koje je Pretresno veće u predmetu *Šešelj* izdalo za 11 svedoka, tako što je u Trećoj knjizi obelodanio informacije koje upućuju na njihov identitet.²⁴

11. Tužilaštvo je, kao prvo, tvrdilo da je Pretresno veće pogrešilo kad je zaključilo da nema dovoljno osnova za pokretanje postupka za nepoštovanje Suda, iako je zaključilo da je Šešelj svesno prekršio naloge o zaštitnim merama koje je Pretresno veće u predmetu *Šešelj* izdalo za osam zaštićenih svedoka tužilaštva (dalje u tekstu: svedoci vezani za prvi osnov) i da je pogrešilo razmatrajući da li je Šešelj otkrio da su oni zaštićeni “svedoci tužilaštva”.²⁵ Kao drugo, tužilaštvo je tvrdilo da je Pretresno veće pogrešilo u vezi s ostala tri svedoka (dalje u tekstu: svedoci vezani za drugi osnov) kad je zaključilo da ne može da utvrdi konkretan datum [REDIGOVANO] kad je Šešelj objavio Treću knjigu. Tužilaštvo tvrdi da je jedini razuman zaključak koji se mogao doneti na osnovu dokaza predloženih Pretresnom veću jeste da je Šešelj objavio Treću knjigu najmanje [REDIGOVANO] meseci nakon što je obavešten da svedoci vezani za drugi osnov uživaju zaštitne mere.²⁶

(d) Odluka po žalbi

12. Kad je reč o svedocima vezanim za prvi osnov, Žalbeno veće je napomenulo da je Pretresno veće uzelo u obzir da li se oni u Trećoj knjizi pominju kao svedoci tužilaštva ili svedoci odbrane i bilo je mišljenja da je “u svetlu formulacija naloga Pretresnog veća u

²² V. Odluka po žalbi, par. 7.

²³ *Id.*, fusnota 7.

²⁴ *Id.*, par. 12.

²⁵ *Id.*, par. 13.

²⁶ *Id.*, par. 14.

Prevod

predmetu *Šešelj*, u kojima nije pravljena razlika između svedoka tužilaštva i svedoka odbrane, Pretresno veće primenilo pogrešan kriterijum”.²⁷

13. Žalbeno veće je dalje razmotrilo da li postoje dovoljni osnovi da se protiv *Šešelja* pokrene postupak za nepoštovanje Suda zbog toga što je obelodanio informacije, čime je prekršio naloge koje je izdalo Pretresno veće u predmetu *Šešelj*. Ono je najpre napomenulo da je u poverljivoj “Odluci u vezi sa usvajanjem zaštitnih mera” koju je Pretresno veće u predmetu *Šešelj* donelo 30. avgusta 2007. godine (dalje u tekstu: Odluka o zaštitnim merama od 30. avgusta 2007) deset od 11 svedoka dobilo pseudonime i da je naloženo da se javnosti ne obelodanjuju podaci o njihovom identitetu.²⁸ Žalbeno veće je napomenulo da se u Trećoj knjizi ne pominju pseudonimi dodeljeni relevantnim licima, ali je, bez obzira na to, smatralo da

obelodanjivanje informacije da bi ta lica mogla biti uključena u postupak pred Međunarodnim sudom kao svedoci tužilaštva dovodi u opasnost njihovu bezbednost. Upravo to su Odluke o zaštitnim merama imale za cilj da spreče nalažući da se ne obelodanjuju informacije koje upućuju na njihov identitet. Objavljivanjem detaljnih informacija koje upućuju na identitet pojedinaca čiji je identitet zaštićen i sugerisanjem da bi oni mogli biti svedoci tužilaštva *Šešelj* je obelodanio informacije koje upućuju na identitet “zaštićenih svedoka” u smislu Odluka o zaštitnim merama. To navodi na zaključak da je, bar *prima facie*, *Šešelj* prekršio nalog Suda.²⁹

14. S tim u vezi, Žalbeno veće je konkretno navelo da u relevantnim nalogima o zaštitnim merama koje je izdalo Pretresno veće u predmetu *Šešelj* nije konkretno traženo da se identitet svedoka mora zaštititi samo kao identitet svedoka tužilaštva i da bez odobrenja veća ni tužilaštvo ni odbrana ne mogu da preispituju i menjaju zaštitne mere koje je donelo veće.³⁰

15. Kad je reč o svedocima vezanim za drugi osnov, [REDIGOVANO], u vezi s kojima je Veće zaključilo da mu nisu predočeni dokazi koji pokazuju da je *Šešelj* u vreme objavljivanja treće knjige znao da su zaštićeni, Žalbeno veće je bilo mišljenja da

²⁷ *Id.*, par. 17.

²⁸ *Id.*, par. 19. Pretresno veće napominje da je svedoku [REDIGOVANO] dodeljen pseudonim u Odluci po trećem i četvrtom zahtevu tužilaštva za zaštitne mere za svedoke tokom pretpretresne faze, s poverljivim i *ex parte* Dodatkom, 1. jun 2005. godine.

²⁹ *Id.*, par. 21.

³⁰ *Id.*, par. 22.

Prevod

suprotno zaključku Pretresnog veća, to što se u knjizi pominje obustava postupka ukazuje na to da je ona objavljena u nekom trenutku posle [REDIGOVANO]. Ti dokazi pokazuju, bar *prima facie*, da je u vreme objavljivanja [Treće] knjige Šešelj znao da su svedocima [REDIGOVANO] izrečene zaštitne mere.³¹

16. Iz tih razloga, kao što je već pomenuto u ovoj odluci,³² Žalbeno veće je zaključilo da je Pretresno veće pogrešilo kad je zaključilo da nema dovoljno osnova da se protiv Šešelja pokrene krivični postupak na osnovu pravila 77(D) jer je obelodanio informacije i time prekršio pravilo 77(A)(ii), te je naložilo Pretresnom veću da protiv njega pokrene postupak “za nepoštovanje Suda na osnovu pravila 77(D)(ii) Pravilnika tako što će izdati nalog umesto optužnice za pokretanje postupka zbog obelodanjivanja informacija na osnovu kojih se može identifikovati 11 zaštićenih svedoka, čime su prekršeni nalozi Pretresnog veća u predmetu *Šešelj*”.³³

2. Pravo

17. Žalbeno veće je naložilo da Pretresno veće protiv Šešelja pokrene postupak za nepoštovanje Suda na osnovu pravila 77(D)(ii) Pravilnika jer je obelodanio informacije na osnovu kojih se može identifikovati 11 zaštićenih svedoka, čime su prekršeni nalozi Pretresnog veća iz predmeta *Šešelj* i pravilo 77(A)(ii) Pravilnika. S tim u vezi, Žalbeno veće podseća da *actus reus* prema pravilu 77(A)(ii) jeste “obelodanjivanje informacija koje se odnose na postupak pred Međunarodnim sudom gde se tim obelodanjivanjem krši neki nalog vijeća”.³⁴

3. Uloga Pretresnog veća u sadašnjim okolnostima

18. U paragrafu 28 Odluke po žalbi, Veću se nalaže da izda nalog umesto optužnice u vezi s 11 zaštićenih svedoka. Stoga nema razloga da Veće započne ili nastavi razmatranje da li postoje dovoljni osnovi za pokretanje postupka za nepoštovanje Suda i da li treba da primeni svoje diskreciono ovlašćenje prema pravilu 77(D).

4. Sprečavanje daljeg obelodanjivanja

³¹ *Id.*, par. 25-26.

³² V. par. 1 gore u tekstu.

³³ Odluka po žalbi, par. 28; v. takode *id.*, par. 27.

³⁴ Odluka po žalbi, par. 16.

Prevod

19. U svetlu Odluke po žalbi i u meri u kojoj se to tiče Treće knjige, Pretresno veće smatra da je potrebno da preispita svoj prethodni zaključak da je ovaj deo Zahteva od 26. januara bespredmetan.³⁵ Tužilaštvo je prvobitno zatražilo da Veće Šešelju izda nalog (i) da naloži Srpskoj radikalnoj stranci, kao izdavaču njegove knjige, da Tri knjige povuče iz prodaje i uništi sve preostale primerke; i (ii) da Drugu knjigu ukloni sa svih internet stranica i da se uzdrži od daljeg distribuiranja knjige, bilo u elektronskom, bilo u štampanom obliku.³⁶ Međutim, imajući u vidu pretpostavku o nevinosti, činjenica da je Treća knjiga objavljena [REDIGOVANO], kao i radi doslednosti u odnosu na svoje ranije odluke,³⁷ ovo Pretresno veće zaključuje da su mere koje traži tužilaštvo u ovom trenutku preoštire i da će ih, po potrebi, ponovo razmotriti u kasnijoj fazi ovog postupka.

5. Dispozitiv

20. Iz gorenavedenih razloga, na osnovu pravila 77 Pravilnika, Veće ovim:

- (a) **POKREĆE** postupak za nepoštovanje Suda protiv **VOJISLAVA ŠEŠELJA** zbog toga što je obelodanio informacije na osnovu kojih se može identifikovati 11 zaštićenih svedoka, čime je prekršio naloge veća;
- (b) **IZDAJE** nalog umesto optužnice, koji je priložen kao Dodatak ovoj Odluci, kojim se **VOJISLAV ŠEŠELJ** tereti po jednoj tački za nepoštovanje Međunarodnog suda, kažnjivo prema pravilu 77(A)(ii) Pravilnika, zbog toga što je obelodanio informacije na osnovu kojih se može identifikovati 11 zaštićenih svedoka, čime je prekršio naloge veća;
- (c) **UPUĆUJE** sekretara da imenuje tužioca *amicus curiae* koji će voditi krivični postupak po optužbi navedenoj u Dodatku ovoj Odluci;
- (d) **IZJAVLJUJE** da će u vreme koje bude određeno **VOJISLAV ŠEŠELJ** stupiti pred ovo Veće da bi se izjasnio o krivici po toj optužbi; i

³⁵ Odluka Pretresnog veća, par. 36.

³⁶ Zahtev, par. 37.

³⁷ *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-R77.2, Odluka po navodu o nepoštovanju Suda, poverljivo, 21. januar 2009. godine, par. 13; *Tužilac protiv Vojislava Šešelja*, predmet br. IT-03-67-R77.2, Javna redigovana verzija Presude po navodima o nepoštovanju Suda donete 24. jula 2009. godine, 24. jul 2009, par. [31].

Prevod

(e) **UPUĆUJE** sekretara da tužiocu *amicusu curiae* stavi na raspolaganje:

- kopije zahteva od 26. januara;
- kopije Odluke Pretresnog veća;
- kopije Žalbe tužilaštva;
- kopije Odluke po žalbi; i
- kopije svih materijala koji se u njima pominju.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

Dana 4. februara 2010.
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]

Prevod

DODATAK**NALOG UMESTO OPTUŽNICE**

VOJISLAV ŠEŠELJ, rođen 1954. godine u Sarajevu, Republika Bosna i Hercegovina, protiv kojeg se trenutno vodi suđenje na Međunarodnom sudu, tereti se po jednoj tački za nepoštovanje Međunarodnog suda, na osnovu pravila 77(A)(ii) Pravilnika, kako je navedeno dole u tekstu:

ČINJENIČNI NAVODI

1. U odlukama od 1. juna 2005, 30. avgusta 2007 i 16. oktobra 2007. godine, Pretresno veće koje vodi postupak u predmetu *Tužilac protiv Vojislava Šešelja* naložilo je razne zaštitne mere za svedoke [REDIGOVANO]. U “Odluci po trećem i četvrtom zahtevu tužilaštva za zaštitne mere za svedoke tokom pretpretresne faze s poverljivim i *ex parte* Dodatkom” od 1. juna 2005. godine, Pretresno veće u predmetu *Šešelj* “dode[lilo] je pseudonim[e] koji će se koristiti prilikom pominjanja tih zaštićenih svedoka u javnosti, sve dok ne budu pozvani da svedoče, pri čemu zaštitne mere određene zaštićenim svedocima u ovoj Odluci ostaju na snazi do daljeg naloga: [REDIGOVANO]”. U “Odluci u vezi sa usvajanjem zaštitnih mera” od 30. avgusta 2007. godine, Pretresno veće u predmetu *Šešelj* dodelilo je pseudonime za deset od 11 preostalih svedoka i takođe zabranilo obelodanjivanje “imena, adresa, mesta boravka ili bilo koje druge informacije koja bi omogućila identifikovanje tih zaštićenih svedoka, kao i [...] obelodanjivanj[e] tih informacija trećoj strani, osim u meri u kojoj je takvo obelodanjivanje direktno i konkretno neophodno za pripremu dokaza odbrane”.

2. U nekom trenutku posle [REDIGOVANO], objavljena je knjiga naslovljena [REDIGOVANO], čiji je autor Vojislav Šešelj. U knjizi se na više mesta pominju svedoci [REDIGOVANO], uključujući njihova prava imena, zanimanje i mesto boravka, na osnovu čega se može utvrditi njihov identitet.

3. U vreme kad je knjiga objavljena, Vojislav Šešelj je znao za naloge o usvajanju zaštitnih mera u vezi sa zaštićenim svedocima [REDIGOVANO] i za naloge kojima je

Prevod

konkretno zabranjeno obelodanjivanje informacija putem kojih se mogu identifikovati ti zaštićeni svedoci.

OPTUŽBE

Svojim činjenjem i nečinjenjem **VOJISLAV ŠEŠELJ** je počinio **nepoštovanje Međunarodnog suda**, kažnjivo prema inherentnom ovlašćenju Međunarodnog suda i pravilu 77(A)(ii) Pravilnika, jer je u knjizi naslovljenoj [REDIGOVANO], obelodanio informacije putem kojih se može identifikovati 11 zaštićenih svedoka, čime je prekršio naloge veća.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnim smatra tekst na engleskom.

Dana 4. februara 2010.
U Hagu,
Holandija

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]